

DVA MUŽOVÉ JEDNÉ ŽENY

Angl. napsal George Barr McCutcheon. Přeložil J. J. Řežábek

Paříž. Paní Mederoftová potom jala se pláctivě litovati své zapomětlivosti a pravila, že byla velmi zlá a nepřístupná. Brock, v hluboké poníženosti prosil ji za omluvením pro svoji zbytečnou drsnost a přislíbil, že toho již nikdy nečiní.

"První hádka," zvolala Constance vesele. "Jak krásně jste ji sebráli! A nejste ještě ani týden oddáni!"

"Roxbury měl se mnou první hádku teprve, když jsme již byli rok oddáni!" pravila Edith.

"Oh, pravím Vám, Edith," zvolal Brock, zamračiv se, "byl bych raději, kdybyste nevyvášela věčné dobré vlastnosti mého předchůdce. Jest to docela nevkusné. Podobá se to velice pájům, které matka dělávala."

"Hlouposti," zvolala Mederoftova žena, jasnou nyní již při dobrém humoru.

"Mimo to, Rox jest Angličan. Vzalo mu to tedy rok, než způsobil první hádku. Americký manžel není tak příliš pomalý. Nedovedu ve všem napodobovati Mederofta."

Bylo rozhořčeno, že Constance pozdraví Rodneyovy po jejich příjezdu a že Mederoftovi objeví se teprve před obědem. Potom celá společnost pájde do opery, kde se tehdy hrálo poslední týden před uzavřením. Brock se skvělou marnotratností objednal lož pro poslední představení "Tristana a Izoldy". Není od místa poznamenati, že Brock nenáviděl Wagnerianských oper. Patřil k vyznavačům kultu "Mikada". Opatřil sedadla s konečným úmyslem, aby svalil břemeno zodpovědnosti na svoji ženu, která bude tak přinucena, aby se zaměstnávala hosty v úloze hostitelky, dávajíc mu pokud možno nejvíce příležitosti, aby naučil se a jistotou kráčet v temné prostora nejistoty. Věřil, že bude s to dobře baviti mladou slečnu Rodneyovu a svoji rozšafnou švagrovou, ale bál se nesmírně pana Rodneye. Něco mu stále říkalo, že tento špatný americký obchodník není z toho druhu lidí, kteří se dají jeho obalamutiti kýmkoli. Brock cítil, že podpora Constance jest pro něho výhodnější než pomoc Edithy při každém vystoupení a každé potřebě.

Mimo to, byl do ní docela patrně zamilován. "Vyvedl jsem to špatně," přemítal v střízlivém uvažování o své povinnosti; "avšak," následovalo ironické ospravedlnění, "jsem a to omezit se na nejužší rodinu. A to jest více, než většina manželů může říci."

KAPITOLA ŠESTÁ.

Frederic Ulstervelt.

Rodneyovi objevili se v Bristolu o páté hodině, pospíchající ze severního nádraží, jako kdyby neměli ani minutu času nazbyt. Constance následovala Kateřinu do jejího pokoje, kde si navzájem projevovaly potěšení ze shledání a stídně si vyprávěly o svých záležitostech až se přiblížil čas k strojení se.

"Obědváme brzy, drahoušku," řekla Constance, "a večeríme po operě. Musím jít se přestrojit."

"Jsem tolik žádostiva spatřit pana Mederofta! Jest hezký?"

"Jest to nejdrahoccennější tvor na světě!" zvolala druhá a líce jí planula.

"Jsem tolik ráda, k vůli Edithě. Většina anglických mužů hrozně se nám protiví," poznamenala slečna Rodneyova, jež byla dvacetiletá, velmi pěkná a velmi "do světa". "Oh, neřekla jsem Vám, že Freddie Ulstervelt jest s námi?"

"Nikoli!"

"Setkali jsme se s ním v Berlíně a papa nabídl mu, aby připojil se k nám, nemá-li nic jiného na práci a od té doby cestuje s námi. Byl s námi v Drážďanech a Praze a — nemyslíte, že jest hrozně veselý?"

"Uchvacující!" řekla Constance s nápadnou vřelostí.

"Rekl, že vás viděl minulý jaro v Paříži?"

"Ano," řekla slečna Fowlerová a její lůčka pokrývala se náhle ruměncem. "Řekla jsem mu, že jste mne pozvala, abych strávila s vámi červen." Byla by si ráda vytrhla jazyk, nežli by to řekla, ale bylo již pozdě. Kateřina usmála se sotva zmatelně po dusném tichu, trvajícím několik minut; pak zablesklo se jí v očích podivným světlem — světlem, které znamenalo prubrouzenou žárliivost. Constance řekla si sama pro sebe: "Miluje Freda, mohla jsem to dávno poznat!"

Hluboko v její mysli ležela vzpomínka na Fredova prudká vyznání lásky, vyslovená v oněch minulých dnech v Paříži. Hrozil, že se vrhne do Seny; pamatovala se na to velmi dobře — a také na tu skutečnost, že neuskutečnil ani jedné hrozby, nýbrž ztrávil velmi veselé časy u Maximů a poslal jí květiny jako za pokání. Poněvadž znala Freda tak dobře, nebyla by bývala pranie překvapena, kdyby byla shledala, že Fred zasnouben jest s Kateřinou. Jeho srdce bylo ústrojí velice ohebné.

"Oh," pravila Kateřina, "tuším, že řekl, že jste se o nás zmínila." Sebe sama se tázala: "Ráda bych věděla, zda jej miluje?"

A tak se přihodilo, že Fred Ulstervelt — hlouponěk, dobráček, nestálý Fred, právě vyšel ze školy — stal se chtě nechtě předmětem, o který se vedl zápas.

Byl z těch povah, které milují, nebo do kterých se zamiluje každá nová děva, s kterou se setkájí, a milují dosti vášně v tom čase, ale snadno přejdou přes všechno, je-li třeba. Nezdár přivádí je do rozpaků, ale nezanechává nijak hlubokých jizev. Patřil do té třídy mladých mužů, kteří zbavují nezkušená děvčata klidu, šeptajíc jim do oušek: "Nebesa! To jest velkolepé." A skutečně mysli to vážně v tom okamžiku.

Kateřina Rodneyova zamilovala se do něho. Náležel k vzácné new-yorské rodině boháčů a byl mladým "Ivem" v Pasadena v minulé zimní sezoně. Byl vlastním automobilu a yachtu a bohaté garderoby. Tento pozoruhodný majetek měl mnoho společného s přemožením paní Rodneyovy. Pohlížela s přízní na záletného pana Ulstervelta a ve hloubi svého srdce byla přesvědčena, že má něco podobného se zářícím sluncem. Ale o této věci více později, jak povídkář říká.

Brock byl představen Rodneyovým právě před tím než společnost odebrala se k obědu. Nasadil si statečně monokl, mluvil rozvážně a zvolna a dobře se mu dařilo u starších Rodneyových, dokud Constance neobjevila se s Kateřinou a Fredem Ulsterem. Až totiž nenapadlo slečnu Fowlerovou, že Freddie, jsa z New Yorku, skoro jistě zná Brocka buď osobně, aneb od vidění. Projel jí tělem mráz, určitá to známka, že se blíží katastrofa. Brock právě byl se dověděl, že mladý Ulstervelt z New Yorku patří ke společnosti Rodneyových. Jeho krev stuhla. Nikdy aice neviděl tohoto mladého muže, ale jeho otec znal výborně. Oběťvali spolu dosti často na Madison ave. Bylo tu dosti příčin k domněnce, že Freddie zná jej od vidění. Právě v té době, když si obojí plánu obrany v případě, že by byl poznán, mladý Ulstervelt již mu představil. Brockova anglická rozvážnost byla něco báječného.

"Měl bych — znáti vaši rodinu, jsem jist, že — ano, docela jistě ji znám," řekl. "Víte zajisté, že jsem bydlil — ve vašem rozkošném městě několik let. Na mou duši, nikdy nesetkáváme se s cizinci."

"Oh, New York jest pěkné, velké město, pane Mederofto," řekl Fred zcela přirozeně. Byl to slabý hoch s drzým, pátravým obličejem. "Jest větší než Londýn v některém směru. Ale hleďte! Nevíte, že připomínáte mne na jistého muže, kterého jsem znal v New Yorku?"

"Ha, ha!" smál se Brock málo ušlechtilě a beze vsí příčiny. Slečna Fowlerová sotva dýchala.

"Ten člověk jmenoval se Brock. Taková bílá lebka byl ten chlap, jak moje máti říkala. Já —"

"Oh, můj drahý pane Ulstervelte," zvolala Edith, vpadnouce mu do řeči, "neměl byste již projevovati svoje mínění o p. Brockovi. Jest to nejlepší přítel mého muže."

"Já jsem to neřekl, paní Mederoftová. To moje matka." Brock přešel si rukou tvář, aby zakryl úsměv. "Zná jej lépe než já. Pokud se tkne, abych mluvil pravdu, nikdy jsem se s ním osobně neseznámil, ale vídával jsem jej často v různých místnostech na Páté třídě. Právdu, vyhlížíte docela jako on, at mne Jupiter!"

"Jest to opravdu zvláštnost, jak mnoho lidí myslí, že jsem podoben starému příteli Brockovi," řekl nepravý Roxbury. "Avšak naopak, velmi mnoho lidí myslí, že Brock jest velice podoben mně, co tedy na tom divného? Ha! Ha! Záměna! Nuže, pane Rodney!"

"Záměna? Záměna čeho? Milostivé nebe, já snad jsem něco zaměnil?" vyrazil ze sebe pan Rodney, jež byl tučný a hloučný a celý chatrný. Zdálo se, že stalo se mu to náhle nepohodlným, jako kdyby záměny byly jeho zvykem.

Oběd byl úspěšný. Brock zářil takovým leskem, že zastínil všechno očekávání. Jeho žena byla potěšena. Za celá čtyři léta jejich manželského života Roxbury nebyl nikdy tak skvěle, tak rozkošně anglický (abychom užili jejich vlastních slov). Constance bořela hrdost. Dostí pozdě poznala, že jí je neobyčejně těžko odvrátiti pohled od hezkého podvodníka, a její myšlenky byly stále u něho. Ospravedlňovala se sama ve svém nitru, že chová k němu pouze platonický zájem a nic více. Dnes její oči a myšlenky platily pouze pro něho, což bylo okolností, mohl to dobře vycítili, jež byla by jej činila nejšťastnějším člověkem na světě na místě nesmírně zuřivým, protože docela neporozuměl jejímu chování se k Fredu Ulsterveltovi, kterého nehryzlo svědomí docela nic, ač zapřádal milostné pletky s dvěma dívkami najednou. Nebyla dosud nikdy tak krásná, nikdy tak živá, nikdy tak plna pňvabu. Brock byl očarován; byl okouzlán; dával na sebe dobrý pozor, aby ovládal svoje smysly na přesné vytknutí cestě.

Jeho sebedůvěra utrpěla v operě vážný otřes. Paní Mederoftová se zlomyslností nabídlu panu Ulsterveltovi židli svého manžela a naléhala, aby přijal. Poněvadž do lože vešlo se pouze šest osob, Brock byl přinucen postarati se sám o sebe. Zuře ve svém nitru nesmírným vztekem, na venek sladce ujišťoval společnost — a Freda zvláště — že si snadno nalezne sedadlo dole v hledišti a že přijde k nim v meziaktí. Pak vyšel z lože a usedl si ve foyeru. Bylo ještě těšití, že nenáviděl Wagnera. Před koncem jednání připojil se k němu pan Rodney, nudě se hrozně a touže po oddechu. V blízké kavárně dali si každé sklenku whisky a sodové vody a pohodlně posileni, vrátili se do opery. Sň zavěšení jsouce pažemi, dlouhý a krátkým, tenký s tlustým, volně rozmlouvajíc o nadání pana Wagnera.

"Víte, že nejste vůbec podoben Angličanu?" zvolal pan Rodney z jakéhosi popudu a zároveň s jakýmsi uspokojením.

"Aeh, co že?" vyrazil Brock, dav si na oko monokl. "Ó, já řku, nyní, mé čestné slovo, ha, ha!"

"Máte americký smysl pro humor, Mederofto, — to jest, co máte. Poznáváte žert, který Wagner sebral na světě. Odpusťte mi, že to říkám, ale nemyslím jsem, že by to bylo v některém Angličanu."

"Haha, ha! Spílejší u Jova! Ne, ne! Ne vy. Myslím žert. Ale vídíte, jest tomu již tak dlouho, co jej Wagner sebral, že může i Angličan poznati jeho hrot. Mimo to strávil jsem část svého života v Americe."

"To jest následkem toho," pravil takti, ale upřímný pan Rodney.

Brock zíral tak jedovatě na vetřelce pana Ulstervelta, když učinil návštěvu ve své vlastní loži, že paní Mederoftová zasmála se jemně, otočivši hlavu, aby Brock úsměv nepostřehl. Několik minut potom nahodila se jí příležitost pošeptati mu několik slov do ucha. V očích se jí zjasnilo a stlumila hlas co nejvíce mohla.

"Jste zamilován do mojí sestry," řekla mu. Začervenal se jako provinilec.

"Nesmysl!" pokusil se odpovědět, avšak jeho slova byla málo přesvědčivá.

"Ale jste! Nejsm slepá. Každý to ostatně může viděti. Ona to ví. Nemáte dosti samostatného úsudku, abyste to před ní skryli! Jak očekáváte, že zvířete?"

"Má drahá paní — má drahá Edith, překvapujete mne. Jsem vtělený zmatek; ale —" pokračoval žádostivě a nelogicky, "myslíte, že bych ji mohl získati?"

"Nesluší se pro vlastní ženu, aby to řekla," namítla vážně.

"Byl bych hrozně hrd na vás, jako na švagrovou. A byl bych vám velice povděčen, kdybyste mi pomohla. Ale hleďte na toho proklátého Ulstervelta! Dělá se, že je zamilován do ní a celý dům se naň dívá."

"Myslím, že bylo by zdivočilé, kdybyste jej vyzval na sklinku," radila mu.

"Přij jsem však již jednu a nikdy nepiji dvě!"

"Vzorný manžel! Pak odveďte dívky do foyeru na procházku a pohovořte si po skončení dějství. Neshejte na mne. Já jsem vaši přítelkyně."

"Myslíte, že mi bude štěstí u ní přáti?" ptal se ještě.

"Máte přece jednu ženu, která se na vás pověšila, proč stále chcete dostati jinou bez boje? Bojím se, že budete musiti mnoho se namáhati, abyste Constance získal."

"Avšak mám vaše — mchu počítati s vaším schválením?" záleptal žádostivě.

"Nežlíte to, Roxbury! Lidé budou mysleti, že mne milujete," protestovala úmyslně, neobhajíc jeho otázky.

Vrátil se do lože po druhém jednání a nabídl procházku ve foyeru. K největší jeho zlosti Ulstervelt zmocnil se Constance a nechal jej obáledovati a paní Rodneyovou a Kateřinou. Skoro nenáviděl cítil k Edith pro útrpný úsměv, kterým jej provázela, když vycházel z lože, jsa úplně poražen. (Pokračování.)

"Připomínáte mne na jistého muže, kterého jsem znal v New Yorku."

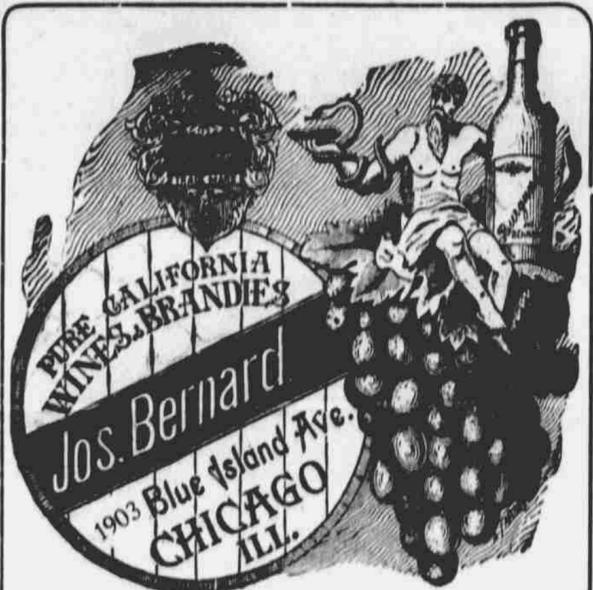
"Myslíte, že mi bude štěstí u ní přáti?" ptal se ještě.

"Máte přece jednu ženu, která se na vás pověšila, proč stále chcete dostati jinou bez boje? Bojím se, že budete musiti mnoho se namáhati, abyste Constance získal."

"Avšak mám vaše — mchu počítati s vaším schválením?" záleptal žádostivě.

"Nežlíte to, Roxbury! Lidé budou mysleti, že mne milujete," protestovala úmyslně, neobhajíc jeho otázky.

Vrátil se do lože po druhém jednání a nabídl procházku ve foyeru. K největší jeho zlosti Ulstervelt zmocnil se Constance a nechal jej obáledovati a paní Rodneyovou a Kateřinou. Skoro nenáviděl cítil k Edith pro útrpný úsměv, kterým jej provázela, když vycházel z lože, jsa úplně poražen. (Pokračování.)

Telephone Canal 842 Naše zvláštnost: Mt. Blanco Champagne
JOS. BERNARD,
—obchodník—
kalifornskými a importovanými viny a kořalkami
1903 Blue Island Ave. CHICAGO, ILL.

NEJSTARŠÍ A NEJLEPŠÍ MÍSTO PRO SOUŠOZKY JEST
ED. MAURERA RESTAURANT A HOSTINEC.
v čísle 1306 Farnam ulice.
Právě importovaná piva na čepu. PÍZEŇSKÉ z Městanského pivovaru v Pízi v Čechách. Hofbrauerei Bavaría pivo. Pivo Anheuser-Busch a avétoznámá Faust získalo rozslhlou reputaci.
Kavárna pro dámy na 2. a 3. na druhé podlaže.

CALIFORNIE
má ideální podnebí, bez bouří, bez krup, bez zhoubných větrů, bez náhlých změn povětrnosti. Má dobré vody a úrodnou půdu. Deset akrů Váš údiví. Brzké otavení panamského průplavu a světová výstava žene ceny pozemků na hornu.
Píste si o knížku "Californie a její výhody" a ceník pozemků 1-4
Josef Křikač, Clarkson, Nebr.

Pozor! Pozor!
Buďte bedlivými, když opouštíte káru a neobcházejte ji nikdy zadem, dokud jste se dříve neprosvědčili, že nejede jiná kára opačným směrem. Nepozornost může snadno býti příčinou vážné nehody. Pomozte nám svým potíráním, zabrániti možnému případu neštěstí.
Omaha & Council Bluffs Street R. R. Co.

Frank Svoboda
Umělecký závod
POMNÍKOVÝ
Největší sklad pomníků ve Spojených Státech
1215-25 So. 13th Str. OMAHA, NEBR.
Phone: Office: Douglas 1872. Residence: Douglas 5216.

Brown
Pivo, které přiká váku. Staré německé "Duplik" pivo je vskusem dle staré německé formule odborným sládkem, jež pivo rozumí skládat.
WM. JETTER, 2802 N Street, Telephone South 555 SOUTH OMAHA, NEB.
HUGO F. BILZ, 1324 Douglas Street, Telephone Douglas 1842. OMAHA, NEB.
JETTER BREWING COMPANY
SOUTH OMAHA, NEB.